

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084323184464/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Proprietær Kiær kom ind paa Perronen.

— Landbohøjskole har han da — om det ku' hjælpe
— og det med bedste Karakter . . . Naa — go' Morgen
— Bai. Stationsforstanderen fik Haandslag . . . Er der
gi't no'ne Omgange nede hos Jer? . . . Og Konen? . . .

— Jo — Tak . . . Saa De henter Forvalter idag . . .

— Ja — væmmelig Historie — og just i den værste
Tid . . .

— Naa — et nyt Mandfolk til Egnen, siger Præste-
frøkenen og rangler med Armene, som om hun paa For-
haand gav ham én paa Øret. Med lille Stations-Bentzen
bli'r det saa halv syvende . . .

Enkefruen er febrilsk. Hun havde sagt det hjem-
me: Louise-Ældst maatte ikke gaa ud med de Brunels-
støvler.

Louise-Ældst's Skønhed er Fødderne . . . Smalle Ari-
stokratfødder . . .

Og hun havde sagt det . . .

Frøken Louise var inde i Ventesalen og satte Slør.
Frøknerne Abel gjorde i udskaret Bryst med Pibe-
kraver, Stenkulspærler og Slør.

Bai gik om ad Køkkenet for at melde sin Kone For-
valteren . . . Præstefrøkenen sad og dinglede paa den
grønmaalede Kasse. Hun tog Uhret op og saa' paa Klok-
ken:

— Gud, hvor det Mandfolk gør sig kostbar, sagde
hun.

Frøken Jensen sagde: Ja — Toget synes at være
ikke saa faa Minutter forsinket. Frøken Jensen talte
ubeskriverlig korrekt, navnlig naar hun talte med Præ-
stens Datter. Hun satte ikke Pris paa Præstens Datter.

— Det er ikke Tønen mellem mine Elevere, sagde
hun til Enkefruen. Frøken Jensen var ikke saa sikker
i de fremmede Ord.

— Men — dér er jo den dejlige Kone. Præstefrøke-
nen satte op fra Kisten og fór over Perronen mod Fru
Bai, der var kommet ud paa Stentrappen. Naar Præ-